Dosarul nr. 4r-44/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25102576-05-4r-22012026 Judecător Volcovschi Ion

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

07 aprilie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri și Colev Grigori

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Corcimari Anatolie împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 15 decembrie 2025, adoptată pe cauza contravențională privindu-l pe Bogos Ion, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art.233 alin.(2) Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1.În fapt:

La 11 iulie 2025, agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Corcimari Anatolie, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 560677, pe semnele contravenției prevăzute de art. 233 alin. (2) din Codul contravențional, constatându-se că, *la 03.03.2025 orele 08.00, cet. Bogos Ion a.n.*****,(instructor la şcoala auto), i-a predat automobilul de model Dacia Logan cu n/î *****, pentru instruire elevei Pancrat Viorica a.n.2004, fiind testate cu aparatul Drager 6820 a acumulat un rezultat de 0,29 mg/l in aerul expirat*". (f.d.19)

2.Poziţia instanţei de fond.

La data de 15 decembrie 2025, prin hotărârea judecătoriei Cimișlia, cauza contravențională în baza procesului verbal MAI06 560 677 din 11.07.2025 inițiată în privința lui Bogos Ion privind comiterea contravenției prevazute de prevederile art.233 alin.(2) Cod contravnetional, a încetat în temeiul art. 461 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind întrunite condiţiile prevăzute de art.441 alin.(1), lit.(a) Cod contravnețional, lipsește fapta contravențională. (f.d.62-65)

La data de 15 decembrie 2025, a fost emisă încheiere interlocuitorie şi s-a adus la cunoştinţă factorilor de decizie din cadrul IP Cimişlia despre abaterile constatate în cadrul actualei încheierii, admise de agentul constatator –Corcimari Anatolie cod agentului nr. 17231, care au generat fapte de încălcarea prevederilor legale, în lipsa unei fapte, prin înaintarea unei învinuiri ilegale, în baza procesului MAI 06 560 677 în privinţa lui Bogos Ion învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art.233 alin. (2) Cod Contravențional, stabilite prin hotărârea judecătorească din data de 15.12.2025 cu nr. 4-146/25.

Factorii de decizie din cadrul IP Cimişlia conform art. 450 alin.(3) Cod contravnetional, au fost obligați în termen de 30 de zile din ziua primirii copiei de pe încheiere, să comunice Judecătoriei Cimișlia, despre măsurile întreprinse.

3.Solicitarea recurentului.

La data de 29 decembrie 2025, agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Corcimari Anatolie, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 15 decembrie 2025, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: casarea hotărârii Judecătoriei Cimișlia, din 15.12.2025 cu emiterea unei noi hotărâri și casarea încheierii interlocutorii emise în privința agentului constatator. (f.d.70-73)

În motivarea recursului a invocat că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contravenientului, unde în mod repetat a fost familiarizat cu drepturile și obligațiile prevăzute la art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional.

În această ordine de idei, indică că din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate.

În consecință, forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, actul bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul- verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele- verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, reține că, legislatorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 560677 din 11 iulie 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Menționează că din materialele cauzei rezultă în mod cert că profesorul școlii auto, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu a respectat obligațiile profesionale stabilite de actele normative în vigoare, manifestând o atitudine neglijentă față de normele de securitate rutieră și față de responsabilitatea sporită ce îi revine în procesul de formare a viitorilor conducători auto. Fapta comisă a fost constatată direct de agentul constatator și confirmată prin probele administrate în cauză, inclusiv declarații și înscrisuri, care nu au fost combătute prin probe concludente

de către contravenient.

Susține că instanța de fond a apreciat în mod eronat probele administrate, ignorând faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea tuturor cerințelor legale și beneficiază de prezumția de veridicitate. Simpla negare a faptei de către profesorul școlii auto Bogos Ion nu poate constitui temei pentru încetarea cauzei contravenționale, în lipsa unor dovezi obiective care să infirme constatările agentului constatator. Mai mult, instanța nu a ținut cont de calitatea specială a contravenientului, respectiv de instructor auto, categorie profesională căreia legiuitorul i-a impus obligații sporite în vederea asigurării siguranței traficului rutier.

Invocă că instanța a interpretat iarăși eronat latura subiectivă a contravenției, concluzionând nejustificat lipsa vinovăției. Din circumstanțele cauzei rezultă că fapta a fost săvârșită cel puțin din culpă, sub forma neglijenței, ceea ce este suficient pentru angajarea răspunderii contravenționale. În acest sens, nu este necesară producerea unui rezultat prejudiciabil, fiind suficientă constatarea încălcării normelor legale care reglementează activitatea de instruire auto și care au drept scop prevenirea riscurilor pentru siguranța rutieră.

Prin urmare, constată că sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției - obiectul juridic, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă - iar hotărârea instanței de fond contravine scopului legii contravenționale și principiului inevitabilității răspunderii. Menținerea unei asemenea soluții ar crea un precedent periculos, susceptibil să afecteze disciplina în domeniul instruirii auto și să diminueze nivelul de siguranță rutieră.

Mai menționează că acțiunile contravenientului Bogos Ion corect au fost încadrate în conformitate cu art. 233 alin. (2) din Codul contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: proces-verbal de audiere a martorului a cet. Pancrat Viorica, proces verbal de examinarea stării de ebrietate și natura acesteia din data de 03.07.2025 orele 0953, în privința lui Pancrat Viorica, conform rezultatului testului Drager 6820 se constată concentrația de vapori în aerul expirat de 0.29 mg/1;

Bogos Ion, având calitatea de instructor auto, a desfășurat activitatea de instruire practică în trafic, predând conducerea autovehiculului cetățenei Pancrat

Viorica, deși aceasta se afla sub influența băuturilor alcoolice. În virtutea pregătirii profesionale și a experienței sale, Bogos Ion avea obligația legală și profesională de a verifica aptitudinea cursantei pentru a participa la conducerea pe drumurile publice, precum și de a preveni orice situație care ar putea pune în pericol siguranța rutieră.

Indică că în pofida acestei obligații, Bogos Ion a permis și a tolerat desfășurarea instruirii practice, acceptând ca o persoană aflată sub influența alcoolului să conducă un autovehicul în trafic real. O asemenea conduită denotă cel puțin intenție indirectă, întrucât instructorul a prevăzut posibilitatea producerii unui pericol pentru siguranța circulației și a acceptat-o prin inacțiune. Calitatea sa de instructor auto impunea un standard sporit de diligență, iar nerespectarea acestuia amplifică gravitatea faptei.

Relevă că prin comportamentul său, Bogos Ion a contribuit direct la crearea unei stări de pericol, încălcând normele care reglementează activitatea de instruire auto și principiile fundamentale ale siguranței rutiere. Fapta prezintă un grad ridicat de pericol social, întrucât instruirea unui cursant aflat sub influența alcoolului nu doar că afectează disciplina rutieră, ci pune în pericol viața și integritatea celorlalți participant la trafic.

În consecință, rezultă că Bogos Ion se face vinovat de comiterea contravenției, fiind întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv existența faptei, vinovăția, pericolul social și legătura de cauzalitate dintre acțiunea sa și starea de pericol creată.

În aceste condiții, a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond din 15 decembrie 2025, însoțită de încheierea interlocutorie și menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06 560677 întocmit la data de 11.07.2025, cu aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute de lege față de instructorul școlii auto cet. Bogos Ion.

4. Termenul de declarare a recursului.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1)*.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 15 decembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă de recurent la data

de 29 decembrie 2025.

Subsecvent, Completul de judecată constată că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 22 ianuarie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d.76)

<u>5. Argumentele părților.</u>

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Prin notificarea din 29 ianuarie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că – cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d.79)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

<u>6. Aprecierea instanței de recurs.</u>

Verificând materialele cazului contravențional în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional.

De drept, soluția Completului de judecată se va întemeia pe dispozițiile art.470 alin. (3) din Codul contravențional potrivit căror instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul în afară temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a

agrava situația contravenientului, temeiul recursului din speță rezultând din dispozițiile art.466 lit.d) Cod contravențional și anume: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În fapt, Completul de judecată reține, interpretarea eronată de către instanța de fond a prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravențional, cu încetarea prematură a procesului contravențional din lipsa faptului contravenției pe motiv că, la materialele cauzei nu au fost anexate careva dovezi ori, simpla indicare a faptelor date în procesul verbal cu privire la contravenție nu poate constitui temei de sancționare a persoanei.

De asemenea, Completul de judecată reiterează că, în conformitate cu prevederile art.458 din Codul contravențional, la examinarea cauzei contravenționale în fond instanța de judecată urma să soluționeze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar instanța de recurs urmează în acest context să verifice dacă instanța de fond a respectat aceste condiții ce duc la legalitatea și temeinicia hotărârii emise.

În conformitate cu art.394 alin.(4) din Codul contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Dispoziția art.462 alin.(1) din Codul contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată. Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Completul de judecată stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

La caz, verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma normelor legale citate supra, instanța de recurs atestă că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, precum și dând o apreciere eronată circumstanțelor de fapt stabilite prin setul probator prezentat de către organul extrajudiciar, iar în consecință a adoptat o hotărâre nemotivată, fără a se ține cont de dispozițiile art.458 din Codul contravențional.

Prin urmare, constatările menționate supra denotă caracterul pripit al soluției

pronunțate, împrejurare ce impune soluția privind casarea hotărârii, cu trimiterea cauzei la rejudecare, din motivele ce urmează:

Potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art.381 alin.(4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

Completul de judecată notează că Bogos Ion este învinuit pentru comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(2) din Codul contravențional.

Conform fabulei învinuirii reflectată în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 560677 din 11.07.2025, *la 03.03.2025 orele 08.00, cet. Bogos Ion a.n.*****,(instructor la şcoala auto), i-a predat automobilul de*

*model Dacia Logan cu n/î *****, pentru instruire elevei Pancrat Viorica a.n.2004, fiind testate cu aparatul Drager 6820 a acumulat un rezultat de 0,29 mg/l in aerul expirat*". (f.d.19)

Cu referire la constatarea primei instanțe precum că nu este probată învinuirea adusă lui Bogos Ion, Completul de judecată reține următoarele.

Astfel, după cum se constată din conținutul hotărârii atacate, instanța de fond nu a dat apreciere declarațiilor martorului Pancrat Viorica în cumul cu probele acumulate, în special cu declarațiile depuse în cadrul procesului contravențional (f.d.7), prin care aceasta indică explicit faptul că i-a comunicat instructorului Bogos Ion despre consumul de băuturi alcoolice. Această abordare fragmentară a probatoriului a condus la o stabilire eronată a stării de fapt, instanța ignorând o probă crucială care confirmă faptul că intimatul avea cunoștință despre starea de ebrietate a persoanei, încălcând astfel principiul examinării sub toate aspectele, complete și obiective a circumstanțelor cauzei.

Mai mult ca atât, se observă că instanța de fond nu a luat în considerare situația juridică a martorului Pancrat Viorica care, la data audierii, deținea deja statutul de persoană sancționată contravențional în baza art. 233 alin. (4) Cod contravențional (f.d. 18) (*la materialele cauzei nu există dovada faptului că martorul respectiv și-ar fi exercitat dreptul legal de a contesta procesul-verbal în termenul prevăzut de lege, fapt ce atestă acceptarea tacită a celor consemnate de agentul constatator și conferă actului o prezumție de temeinicie*). În aceste condiții, raționamentul instanței de fond este vădit eronat, deoarece un martor care și-a ispășit deja răspunderea pentru fapta comisă nu mai are motive subiective de a denatura realitatea. Dimpotrivă, faptul că aceasta a confirmat comunicarea consumului de alcool către instructorul Bogos Ion, în pofida propriei sancționări, conferă declarațiilor sale un caracter cert și coroborant cu restul probatoriului.

Prin urmare, instanța de fond a ajuns la o concluzie pripită și neîntemeiată privind încetarea procesului contravențional. Din conținutul declarațiilor martorului Pancrat Viorica nu rezultă în mod echivoc faptul că aceasta ar fi depus mărturii cu unicul scop de a-și diminua propria răspundere. Dimpotrivă, o analiză obiectivă a depozițiilor sale demonstrează o relatare constantă a faptelor, iar simpla prezumție a instanței că martorul ar fi urmărit un beneficiu procesual, în lipsa unor dovezi care să ateste nesinceritatea, nu poate constitui un temei legal pentru înlăturarea acestei probe vitale.

În consecință, Completul de judecată reține că instanța de fond a omis să

efectueze o analiză coroborată și obiectivă a materialelor cauzei, neapreciind suficiența sau caracterul concludent al probatoriului administrat în vederea confirmării vinovăției.

Concomitent, Completul de judecată ține să evidențieze o deficiență procedurală majoră în gestionarea prezentului dosar. Deși prezența agentului constatator este esențială pentru stabilirea adevărului obiectiv, acesta a participat doar la prima ședință de judecată, absentând nejustificat de la restul procesului. În opinia instanței de recurs, această atitudine este inacceptabilă, subminând caracterul contradictoriu al dezbaterilor.

Prezența sa era imperios necesară nu doar pentru a susține temeinicia procesului-verbal, ci și pentru a fi audiat nemijlocit cu privire la circumstanțele concrete ale faptei contravenționale. Mai mult, se impunea ca acesta să ofere clarificări punctuale privind modalitatea de documentare a cazului, în special pentru a lămuri instanței motivele și contextul în care, în timpul audierii cet. Pancrat Viorica, procesul-verbal privind actele de constatare a fost completat cu declarațiile acesteia, asigurându-se astfel verificarea legalității administrării probatoriului.

Nu în ultimul rând, Completul reține că, în situația apariției unor divergențe sau contradicții între declarațiile martorului și restul materialului probator (sau declarațiile anterioare), instanța de fond avea obligația de a recurge la audierea suplimentară a acestuia. Această măsură era imperios necesară pentru a elimina orice incertitudine și pentru a asigura o evaluare obiectivă a probatoriului, oferind martorului posibilitatea de a clarifica neconcordanțele semnalate, astfel încât soluția pronunțată să se bazeze pe fapte pe deplin elucidate, nu pe interpretări echivoce.

Astfel, elucidarea tuturor împrejurărilor menţionate au o mare importanţă la examinarea corectă a cauzei, prin stabilirea unei soluții clare, ceea ce instanţa de judecată nu a efectuat, subsecvent care serveşte drept temei pentru anularea hotărârii atacate, cu remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiaşi instanţă, în alt complet de judecată.

Reieșind din constatările primei instanțe, Completul de judecată conchide din interpretarea art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și

argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât, Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 09.12.1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 06.06.2006).

La judecarea cauzei instanța de fond urmează să țină cont de cerințele art.458 din Codul contravențional, care prevede că, *„la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare”.*

Subsecvent celor enunțate, din considerentele menționate supra şi având în vedere faptul că prima instanță nu a constatat şi nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, ținând cont de faptul că încălcarea normelor de drept ce a dus la soluționarea eronată a cauzei nu poate fi corectată în instanța de recurs, iar acest fapt constituie temei de remitere a cauzei la rejudecare în prima instanță, Completul de judecată consideră necesar de a admite recursul declarat de agentul constatator și de a casa integral hotărârea Judecătoriei Cimişlia, din 15 decembrie 2025 şi a remite cauza respectivă la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată pentru administrarea probelor suplimentare.

Totodată, Completul de judecată se va expune și asupra încheierii interlocutorii emise de instanța de fond la data de 15 decembrie 2025.

Astfel, instanța de recurs atestă că, la data emiterii hotărârii din 15 decembrie 2025, instanța de fond a emis și o încheiere interlocutorie prin care a dispus: *Se adoptă prezenta încheiere interlocutorie şi se aduce la cunoştinţa factorilor de decizie din cadrul IP Cimişlia despre abaterile constatate în cadrul actualei*

încheierii, admise de agentul constatator – Corcimari Anatolie cod agentului nr. 17231, care au generat fapte de încălcarea prevederilor legale, în lipsa unei fapte, prin înaintarea unei învinuiri ilegale, în baza procesului MAI 06 560 677 în privinţa lui Bogos Ion învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art.233 alin. (2) Cod Contravențional, stabilite prin hotărârea judecătorească din data de 15.12.2025 cu nr. 4-146/25.

Factorii de decizie din cadrul IP Cimişlia conform art. 450 alin.(3) Cod contravnetional, sunt obligaţi în termen de 30 de zile din ziua primirii copiei de pe încheiere, să comunice Judecătoriei Cimişlia, despre măsurile întreprinse.

Instanţa de judecată la etapa iniţială nu va specifica încheierea respectivă către conducătorii a IGP al MAI având în vedere faptul, că şeful IP Cimişlia este în drept să remidieze cazul instituțional.

La data de 29 decembrie 2025, agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Corcimari Anatolie, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 15 decembrie 2025, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: casarea hotărârii Judecătoriei Cimișlia, din 15.12.2025 cu emiterea unei noi hotărâri și casarea încheierii interlocutorii emise în privința agentului constatator. (f.d.70-73)

Subsecvent, în urma admiterii recursului înaintat de agentul constatator și stabilirii existențelor motivelor pentru casarea hotărârii emise de instanța de fond la 15 decembrie 2025 cu dispunerea trimiterii cauzei la rejudecare, cu referire la încheierea interlocutorie din 15 decembrie 2025, Completul de judecată constată că aceasta urmează a fi la fel ***casată***, deoarece a fost emisă în lipsa unei fundamentări probatorii corespunzătoare care ar stat la baza dispunerii măsurii procesuale vizate, fapt ce denotă o aplicare eronată a normelor de drept material și procedural.

În acest sens, completul de judecată constată că, careva încălcări la administrarea probelor pe prezenta cauza legate de încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, pentru emiterea unei încheieri interlocutorii, de către agentul constatator – nu au fost admise, iar cele constatate de către prima instanța nu corespund materialelor cauzei.

În aceste condiții, încheierea interlocutorie din 15 decembrie 2025 nu poate fi menținută, întrucât contravine principiilor legalității și temeiniciei actelor judiciare, impunându-se, astfel, casarea acesteia concomitent cu hotărârea instanței de fond din aceeași dată.

Subsecvent, Completul constată că cauza urmează a fi trimisă la rejudecare pentru adoptarea unei hotărâri legale şi întemeiate, iar la rejudecarea cauzei

contravenţionale prima instanţă urmează să țină cont de deficiențele menţionate de instanţa de recurs.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c), art.474 din Codul contravențional, *Completul de judecată*

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Corcimari Anatolie.

Se casează încheierea interlocutorie din 15 decembrie 2025, adoptată pe cauza contravențională privindu-l pe Bogos Ion, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art.233 alin.(2) Cod contravențional în privința agentului constatator Corcimari Anatolie.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Cimișlia din 15 decembrie 2025, adoptată pe cauza contravențională privindu-l pe Bogos Ion, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art.233 alin.(2) Cod contravențional, ***cu trimiterea cauzei la rejudecare în primă instanță – la judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată***.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	HUDOBA Valeri	COLEV Grigori